

Валентин а Петрівна Сторожук

поетеса, прозаїк,
дитяча письменниця,
фольклористка,
краєзнавець

Народилася 28 березня
1996 року в с. Білашки,
Вінницької області в
селянській родині.
Навчалася в Білашківській
восьмирічній школі.
Закінчила з відзнакою
бухгалтерський відділ
Вінницького технікуму
громадського харчування
(1984) та філологічний
факультет Вінницького
державного
педінституту ім. М.
Островського(1988)

Вірші пише з-за шкільної парти, друкується з 1980 року. Авторка понад 10 книг поезій та прози; упорядник багатьох публікацій; редактор, автор передмови чи післямови трьох десятків поетичних, прозових, мистецьких та наукових видань.

Творчість Валентини Сторожук учитель-новатори області вивчають на уроках української літератури. Її вірші поклали на музику композитори Станіслав Городинський, Ральф Мархлевський, Василь Папаїка, Ольга Янушкевич, Володимир Косенко, Дмитро Шевчук, Василь Остапенко.

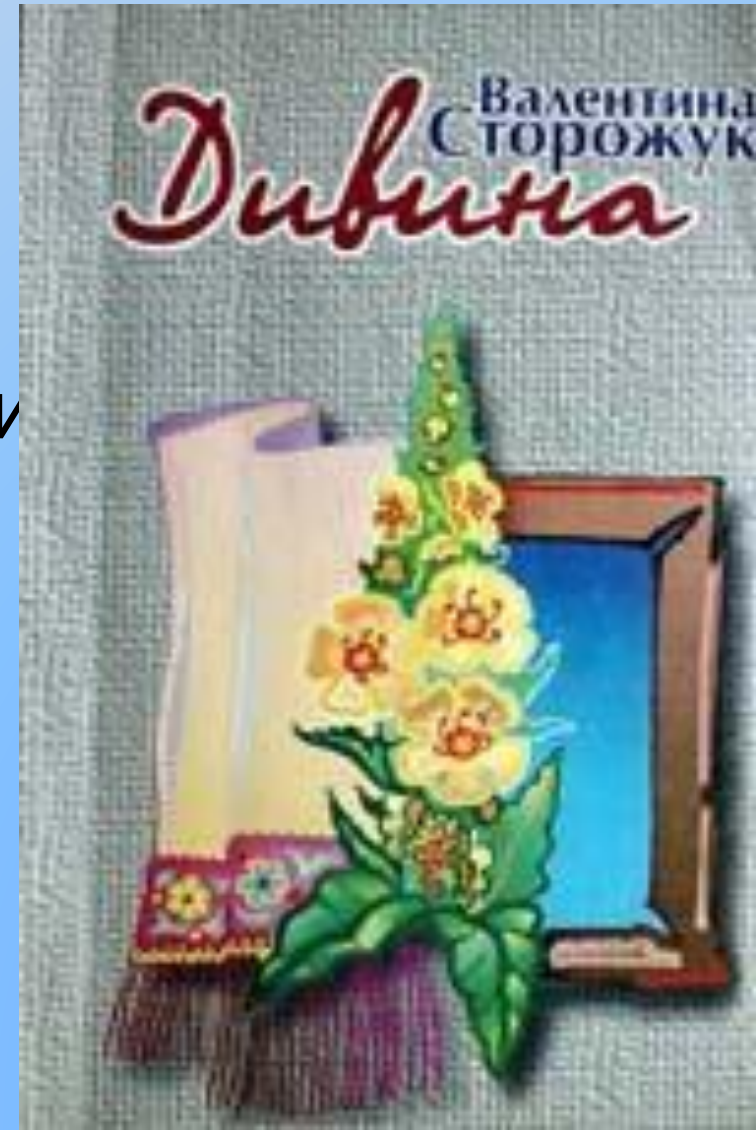
Казка «Рукавичка» увійшла до компакт-диска «З ведмедиком Клаптиком до школи: Навчально-пізнавальна програма для дітей дошкільного віку», випущеного фірмою «МЕД» у 2007 р. та до однойменного збірника (МПП «МЕД», 2008).

У своєму рідному селі Білашки Сторожук В. П. записала близько 500 прислів'їв і приказок, понад 200 повір'їв, весільний обряд, близько 300 пісень, 70 з яких вийшли окремим збірником «Червона калина, листячко зелене» 1992.

Член Національної спілки письменників України (1998) (належить до Вінницької обласної організації) та Національної спілки

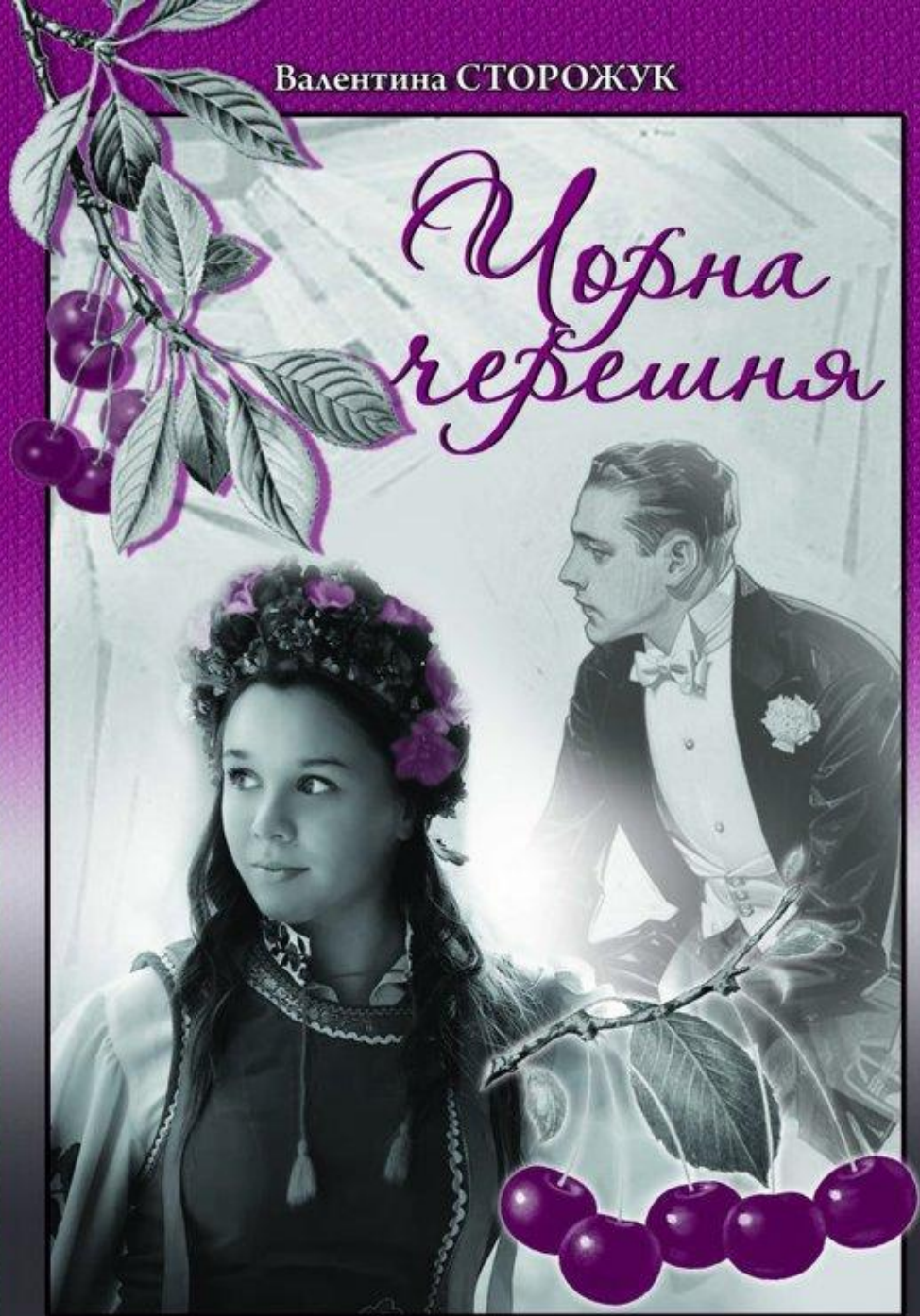
Поетичні збірки:

- «Без тижня рік» ([1990](#));
- «Пам'ять Шипшини» ([1999](#));
- «Дивина» ([2002](#));
- «Сонцепоклонник: поетичний вінок [М. Коцюбинському](#)» ([2002](#));
- «Третя Пречиста» ([2005](#));
- «Зелена Неділя» ([2006](#));
- «Голос трави» ([2010](#)).

Роман:
«Чорна
черешня»
(2011).

Валентина СТОРОЖУК

КНИГИ ДЛЯ дітей:

- «Рукавичка: стара казка на новий лад» ([2005](#));
- «Сосонка» ([2006](#));
- «Рятівник» ([2009](#)).

Поезії Валентини Сторожук увійшли до антологій «Стоголосся: Поетична антологія Вінниччини ХХ століття» ([2002](#)), «Книга про матір: Українська поезія ХІХ-ХХІ століть» ([2003](#)), «Квіт подільського слова: Антологія творів сучасних поетів Вінниччини» ([2006](#), [2010](#)), «Краса України» ([2006](#)), хрестоматії з літератури рідного краю «Подільські криниці. Випуск третій» ([2006](#)), альманахів «Подільське перевесло» ([2008](#), [2009](#)), «Собор» (2008), «Подільські

Нагороди і почесні звання

- Заслужений працівник культури України (2006).
- Лауреат вінницької обласної молодіжної премії ім. М. Трублаїні (1989),
- Лауреат всеукраїнських літературних премій:
 - ім. Михайла Коцюбинського (2000)
 - ім. Є. Гуцала (2002)
 - «Благовіст» (2006)
 - літературно-мистецької ім. Марка Вовчка (2007)
 - ім. М. Стельмаха журналу «Вінницький край» (2010)
 - літературної премії ім. А. Бортняка (2013).

- Âííà áóèà, íàíîâ áíãèíÿ, àãðíà, ³ç ï³ñíàþ ðíäèèàñü íà áóñòàð. Èàçàèè èþäè: «ßé îçâàòüñÿ
 Ñàííà - òí ÿíáíèè çíâéàþòü â íàáãñàð». Âãñü àáíü ñí³âàèà - á³èÿ ïà÷³ áðàíó³, ãíâóþ÷è
 áóñÿòíè ³ éóðáé. Âèâíà÷:èöÿ íàéíàððà ó òíð-èàíó³, âò³øàèèñü ïíèíàèö³ - íàø Íðòáé. Âííà
 æ ñíá³ íà ïðíñòí òàè ñí³âàèà! Íàíîâ àèèíàèà äóøó ç øèàððàèóù³ é òáíá³òíèè øíâèàèè
 íâíðòàèà... ßé³ ï³ñí³ ïðàããáí³ òà ò³èþù³! Ä³ñòàèèñÿ ç é àíèÿ íàááèàããííà - àí ðàðòíàí³â
 çàáðàèà àñþ ð³áíþ. Òà ÷íðíó òóñòèó çíÿø, çíâó Âàííà ðàá³èà ñííóþ³ ïíâíó áíþ.
 Ç³òðàèà: «ßé ïíà÷:àòèíó - òí òð³ñíó, çàäóøàòü àñ³ ãðèçíòè ³ æàè³... Èíèè ìèíóñÿ,
 íàáðíóñü ó ï³ñíþ, ùíà çàèèøèèñü â ð³áííó ñãè³». ² ïíèè èâ³òóâàèà àèâíà ïàð³ñòü íà
 àãðãã³ ôíèèèèðííó ðÿñíí³, íàíîâ àíâíþ, áíÿèàñü Âàííè ñòàð³ñòü, òâíðíàè èþò³ íàíèàèè
 ä³í. Òà ïàã³éøèà àííòà óðàããííà, ñíèèâèí óñã, ïíà èíèà ïí àíã³. Òàí, àã ñí³âàèà èàðíèèà
 Âàííà, ñüíâíâí³ - èàðàíèè é ä³-â³-ä³. ² æ³íèà àíð³èàèà àñ³í çóðããèèöÿ: «Ïÿ ïíøãñòü,
 èþäè, ã³ðà à³à çàðàç!» Âííè èðóòèèè á³èÿ ñèðíí³ ïàèüòáí, èð³çü çóáè ãèóóí òã³èàèè -
 ïàðàçí. À ùí àæã íàáíèóã³ ò³ «ãñòðàèè», ùí èíð÷:èòüñÿ ï³â íèð àæ ï³ãñàèà!
 Òðãñòèèèñü Âàííà: «Íé, íàíà⁰ ðààè!..» Ç èèöÿ ç÷íðí³èà, àííàèèà ³ çèÿãèà. Â ñãè³
 ñí³âà÷:èà à³ã³éøèà ïñòàííÿ, ï³ñáíü ç ñíáíþ àçÿø è³èèèèñíò, àííí æ ÷óæèð ãíðèè⁰ àí
 ñã³òàííÿ, áí ã³ðà áãçáóðíâí³ñòü çà ïñíò. ² ò³èèèè ïòàøèà ÷àð³áíà èðèèàòà, ùí íàã³áíí
 çã³èèèÿ àçÿèàñü, è³òàèà ò³èèè èèæããíü ç òàòè à òàòó, ³ ç é ïíâñþè àíâíðèèè - çàñü.
 «Óí Âàííèà áóøà, - ááàè øáíòàèè, - à³ãðíàèèè íà òí÷:ã çà ïíð³ã. - ç ï³ñí³ àí ñãðöÿ
 ïðííâèèè, ð à ò³, ÿè³ òáíð, - èèøã àèÿ ï³ã».

РИМИ

Люблю добірні спілі рими.
Не тільки власні - в інших теж.
Бо рими - справжні пілігрими:
знайдеш - за світом тільки стеж.
Рятуюсь ними, коли відчай,
але не граюсь жартома.
Жіноча рима й чоловіча.
На жаль, дитячої нема.
А часом втрапить дактилічна,
як рибка золота - у сак...
Вони - як снігурі у січні,
веселки обрус в небесах.

Пишу, коли немає стриму
думкам - розвесненим струмкам,
але дешевому екстриму
їх на поталу не віддам.
Не всидить рима за дверима,
у клітці з дзеркальцем - тим більш:
у неї - тяга незборима
до пущ і неозорих піль.
Натхнення мить неповторима,
за нею - піт і сіль безсонь.
Хтось під вікно прийшов... То рима
пуска метеликів з долонь.